

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Nobilibvs Viris Henrico, Leonardo, & Marco Mauricen. Civibus Venetis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

nam; quin potius in operibus tuis eam munditiam & exemplum ostendas, quod ipsis eadem sint lucerna, teque tanquam ducem ovium liberè procedentem, absque aliqua offensione sequatur. Apostolicum verò tibi non timeas deesse favorem, si ad dissolutionis excessus corrigendos in monachis, ne solito more ulterius evagentur, juxta nostræ instructionis monita duxeris procedendum: in quo laudabiliter ordinando, nec parcere sanguini, nec alicujus debes gratiam attendere, vel timorem. Ut autem in hoc liberior possit haberi processus, nec rebellio quorumlibet sive contumacia vires possit ex assuetudine dissolutionis assumere ad sui tuitionem erroris, viros maturos, qui sint & gravitate personarum & morum honestate timendi, prout sanius consilium tibi dictaverit, instituire & aliis præficere te oportet. Ad eos autem tuæ correctionis studium sollicitius debet extendi qui post greges sodalium exterius evagantur, per quorum exempla perversa vita claustralium infamatur, in quibus nondum ex toto religionis scintilla defecit, sed adhuc viret liliium inter spinas. Quantumcunque verò tibi deferre velimus, nisi fortè in correctione profeceris, tuæ motus volens sequi potius voluntatis quam salubrem exhaurire doctrinam, nulla nos poterit occasio retardare quin in te sive quoslibet alios, quos eadem involutos culpa noverimus, manum correctionis gravissimam apponamus; ita quod ea quæ demulcendo proferimus, secundum excessuum quantitatem debita sequi videbitur austeritatis affectus. Datum Romæ apud sanctum Petrum, XVII. Kal. Novembris.

NOBILIBVS VIRIS HENRICO,
Leonardo, & Marco Mauricen.
Civibus Venetis.

Epist. 387.
Vt severius quoddam contra Andream Iuriconsultum editum mandatum revocent.
Cap. Veniens ad præsentiam.
De iurjuranda.

Veniens ad præsentiam nostram dilectus filius Andreas Mengun. lator præsentium humili nobis relatione proposuit quod cum olim fuisset in præsentia dilecti filij nobilis viri Ducis Venet. cum pluribus aliis constitutus promularum discussione causarum, accidit ut cum Mauritio Mauricen. alternatim convicia inferendo certaret. Propter quod cum graves inimicitias incurrisset, & vos & alij parentes vestri propter hoc fuissetis vehementius excitati, quidam

qui partis utriusque amatores extiterant, se in medium ingerentes, turbationem illam ad pacem studuerunt & concordiam revocare, suggerentes & consulentes prædicto A. ut in satisfactionem injuriarum vestro juraret obedire mandato. Cumque idem non credens se tale quid commisisse, propter quod ei grave aliquid imponi deberet, juramentum illud vobis sub tali confidentia præstitisset, ipsi statim sub juramenti debito præcepistis quod à festo beati Michaëlis proximè præterito inantea nunquam curiam dicti Ducis intraret, nisi tunc cum omnes per edictum ipsius generaliter ad curiam vocarentur, aut nisi per nobilem virum Rog. Comitum & Nicolaum Mauricen. qui absentes esse dicuntur, ipsum contingeret relaxari. Verum quia idem Andreas, qui (sicut asserit) dicti Ducis consilii juramento, & in jure suo multis Ecclesiis, quarum est Advocatus, promisso teneretur adesse, nequaquam taliter juravisset, si mandatum illud sibi contrarium præcivisset, præsertim cum animæ suæ timeat obviare salutem, per apostolica vobis scripta mandamus atque præcipimus quatenus mandatum ipsum pro vestrarum remedio animarum penitus revocetis. Quod si mandatum ipsum aut nolueritis aut nequiveritis revocare, noveritis nos venerabili fratri nostro Patriarchæ Graden. mandasse ut si mandatum illud priori juramento licitè factò repugnat, ipsum auctoritate nostra denuntiet non servandum. Datum apud civitatem Castellanam, IV. Idus Octobris.

Illi scriptum est ut hoc faciat.

STRIGONIEN. ET COLOCEN.
Archiepiscopis, & suffraganeis suis.

M Alitia filiorum hominum, qui lætantur cum malè fecerint, & exultant in rebus pessimis, adeo apud vos invaluisse proponitur, ut nec sciant vel videant quàm periculosum sit eos Dominum reliquisse, & ejus apud ipsos non esse timorem: qui ponentes offendicula sua in domo Domini, in qua invocatum est nomen ejus, ita apprehenderunt eam inter angustias, ut libertas ejus in dissipationem jam posita, penitus jaceat conculcata. Cum enim (sicut audivimus) Ecclesia Dei in regno Vngariæ in tanta reverentia olim consueve-

Epist. 388.
Vt Ecclesiarum libertas immunitatisque conservetur.